

[Køpke Christensen]

Jeg vil bare til sidst sige til den socialdemokratiske ordfører, hr. Qvist Jørgensen, at det pædagogisk set også som sagt tidligere må være det helt rigtige at se på, hvorfor der findes alkoholmisbrug i dette land, herunder opfordre den socialdemokratiske ordfører til at spekulere på det, jeg var inde på, nemlig hvem der har ansvaret for de økonomisk stramme tider, vi har herhjemme med hensyn til skattetryk.

Endelig mener vi, at det er en hån mod de mange mennesker, der lider under alkoholmisbruget, at politikere og embedsmænd, sagsbehandlere og andre med deres på det tørre frådser med skattepenge misbrugt på bøger, rapporter, konferencer, møder og andet, der ikke gavner overhovedet. Ressourcerne er langt bedre anvendt på at hjælpe dem, der har behov, frem for at give levebrød til de professionelle sagsbehandlere.

Elisabeth Arnold (RV):

En verdenskendt svensk rocksanger udtalte forleden dag i Danmarks Radio, at han følte sig mere som dansker end som svensker, og en af grundene til, at han holdt så meget af Danmark, var, som han sagde: I København er det muligt at gå ind hos en købmand, købe sig en bajer, sætte sig ud på bænken i solen og drikke den uden at blive arresteret.

Det beskriver meget godt et af grundtrækkene ved dansk alkoholpolitik: vi opretholder et liberalt system og distribution, alkohol er tilgængeligt alle steder, det er accepteret, at man kan købe det frit i handelen i en udstrakt åbningstid; og alligevel jamrer vi over, at der bliver brugt for meget, der bliver drukket for meget, og at skaderne er for store.

Vi er altså ikke konsekvente i vores holdning, vi har accepteret at have en liberal alkoholpolitik, men alligevel vil vi gerne stramme op. Det er en ambivalens, en dualisme, som vi har levet med i mange år, og vi har vel også valgt at blive ved med det – vi ønsker jo ikke svenske tilstande i den danske alkoholpolitik. Det har tidligere været diskuteret, om vi skal indskrænke tilgængeligheden, om vi skal træffe andre foranstaltninger, som vi kender det fra vore nordiske nabolande, men vi har hver gang afstået fra det ud fra nogle betragtninger om, at det ikke var i overensstemmelse med dansk mentalitet.

Det tror vi heller ikke i Det Radikale Venstre at det vil være, men så må vi også være realisti-

ske og sige, at vi må gribe ind nogle steder, hvor vi kan mindske skaderne, men vi skal ikke forvente at se en nedgang i den konsumerede mængde alkohol, vi skal heller ikke forvente at se en nedgang i de totale sundhedsudgifter, vi skal ikke forvente at se andet end måske færre direkte alkoholskader, færre trafikulykker, måske færre voldstilfælde og måske også færre familiekatastrofer, familietragedier, men de store ændringer i vores konsumering og i vores totale udgifter på sundhedsområdet tror jeg ikke vi skal forvente at se.

Det foreliggende forslag er ikke et forslag om alkoholpolitik, men så vidt jeg kan bedømme udelukkende et forslag, der angiver nogle rammer, hvori man kan lægge sin alkoholpolitik. Vi har netop ændret vores rammer, som det er beskrevet af flere tidligere ordførere, og derfor synes vi ikke, at vi skal ændre dem nu igen. Men der er al mulig god grund til både nu og masser af gange i fremtiden at diskutere, hvordan sammenhængen i vores alkoholpolitik egentlig er. Det drejer sig ikke bare om de ting, jeg har nævnt hidtil, f. eks. tilgængelighed for den almindelige forbruger. Det drejer sig selvfølgelig også om afgifterne, og det drejer sig om vores reklameregler: hvilke medier må der reklameres i? Hvilke typer varer må der reklameres for? Hvordan er vores holdning til alkohol på arbejdspladsen? Hvordan er vores holdning til bevillingsprocesserne med hensyn til alkoholbevillinger? Hvordan er vores sanktionspolitik over for vold begået i beruselse? Hvordan er vores sanktionspolitik over for trafikforseelser under indflydelse af alkohol? Alt dette skulle vi diskutere i en sammenhæng frem for at diskutere rammerne.

Vores fornemmelse er, at det, der mangler, i høj grad er en sammenhængende forebyggelses- og behandlingspolitik, gode ideer og effektive foranstaltninger – ikke så meget penge, for vi har jo forebyggelsesmidlerne, og vi vil garantere også kunne få fremskaffet andre penge, hvis det viste sig, at vi havde nogle virkelig gode behandlingsmuligheder til vores rådighed.

Fra radikal side vil vi gerne diskutere dette her videre i udvalget. Vi synes ikke, det er et umiddelbart anvendeligt forslag, der foreligger her, men vi vil gerne diskutere indholdet i det og lægge op til, at vi får mere sammenhæng i vores alkoholpolitik.